

til Love ville begynde at blive brudte næsten af de fleste, der skulle bruge dem, og det er Forholdet, indtil vi faa andre Love paa dette Omraade, i langt højere Grad end tidligere. Derfor haaber jeg, at Resultatet vil blive, at denne Lov bliver gennemført. Jeg kan ingenlunde indse, at det er for høj en Sum, naar den sættes op til 15 Dre. Vi kunne være overbeviste om, at de ærede Kommunebeboere nok skulle kritisere, hvis der er Sogneraad, der gaa for vidt, saa vi kunne være ganske visse paa, at der vil ikke ske nogen Ulykke paa dette Omraade. Jeg tillader mig derfor paa det bedste at anbefale det høje Ting at stemme for dette Forslag, og jeg gør det med saa meget mere Fortrosthing, som jeg endnu en Gang skal minde om, at den ærede Minister erklærede, at han ikke vilde være nogen Hindring for Loven, hvis Rigsdagens Afdelinger kunde blive enige om den.

Judenrigsministeren (Fingerslev):

Det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds (Zens Bust) synes ikke at være ganske klar over den Stilling, Ministeren har angivet at kunne indtage til Endringsforslaget og Lovforslaget. Det ene Øjeblik siger det ærede Medlem, at det er godt, at Ministeren siger, at han ikke vil modsætte sig bestemt Loven, og i det andet Øjeblik siger det ærede Medlem, at Ministeren skal ikke være bange for denne Lov, 3: at han er bange for den. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg har ikke sagt, at jeg er bange for denne Lov, men jeg har udtalt, at der ganske sikkert maa gøres noget, ikke fordi dette Lovforslag er kommet frem, men paa Grund af de Oplysninger, der foreligger om Amtsrådernes Anvendelse af de nuværende Lovbestemmelser i Landkommunalloven af 6te Juli 1867. Paa Grund deraf maa der ganske vist gøres noget. Jeg har anset det for tvivlsomt, om dette netop er det Rette; jeg tror, der er al Tøje til at tvivle om, at man netop der har fundet det Rette, og det fastholder jeg fremdeles. Det ærede Medlem taler om praktisk Erfaring og siger, at Ministeren maa ogsaa forstaa den Slags Ting. Ja, jeg har levet noget i den Slags Forhold, men jeg vil da sige det ærede Medlem, at jeg finder det urigtigt, at Sogneraadets Lokale er hos dets Formand, absolut urigtigt. Det fører til, at han bliver Bært tilige, og til forskellige Misbrug. Det er en gal Stilling for Sogneraadet, at det skal holde offentlige Møder hos Formanden, det er urigtigt. Jeg finder det ogsaa nødvendigt, at Sogneraadets Formand har et an-

det Sted end sin Bolig til Hovedarkiv, og det kan han meget godt have; han kan dog godt have de løbende Sager og det, der vedkommer s. Eks. de enkelte Mars Forretninger, hjemme hos sig, ligesom man i Ministeriet maa have de løbende Sager liggende hos sig, medens det øvrige gemmes i Arkivet, som man kun behøver ret sjældent at ty til, det er nok, naar man veed, at man kan ty til det. Jeg er altsaa ikke enig med det ærede Medlem i disse Punkter, netop set fra et rent praktisk Synspunkt.

Zens Bust: Ja, jeg maa tilstaa, at jeg forstaa ikke, hvad den ærede Minister her ytrede. Jeg maa gøre den ærede Minister opmærksom paa, at jeg ligesom har gjort praktiske Erfaringer paa det Omraade, og jeg forstaa virkelig ikke det uheldige i, at Sogneraadetsformanden har Lokale og Arkiv hos sig. Med de Fattigsager, vi have, gad jeg nok vide, hvor langt vedkommende Formand kan komme, før han bliver nødt til i mange Tilfælde, for at udrette noget, at ty til sit Arkiv. Det vil i mangfoldige Tilfælde være umuligt at undgaa at have Arkivet hos sig. Han maatte jo ellers ikke alene have sidste Mars Beretning, men ogsaa have alle Lovtidender, Ministerialtidender (Afbrydelse), ja, ogsaa alle Amtsraadshandlinger o. s. v. hos sig, saa efter det Omfang, Arbejdet for Sogneraadetsformændene har antaget nu, vilde det blive næsten uoverkommeligt, dersom han skulde rende saadan mellem Arkivet og sin Bolig, hvor han skulde sidde og udføre Arbejdet. Det kunde maake passende for Købstadsforhold, det har jeg ingen bestemt Mening om, men for os Landboere tror jeg virkelig, det aldeles ikke passer i Almindelighed. Endvidere vil jeg til Ministeren, der var, jeg vil ikke sige bange for det, men mente, at det vilde let føre til, at Sogneraadetsformanden blev Beværter, sige, at jeg har saa megen Tillid til os, at vi Bønder nok selv kunne passe, naar vi komme sammen en 6—8 Stykker, om vi ville have en Bid Mad, spise et Stykke Smørrebrød eller ikke. Det mener jeg, man kan lade os selv om. Det er at se os vel nøje paa Tingene, naar vi skulle høre her, at vore Standsfæller — ja, jeg ved ikke, om det er Meningen, at de skulle antages at drikke sig fulde eller hvad andet Misbrug, der menes og kunne gaa i Svang. Det kunde vi dog nok lade dem selv om. Jeg tror, at Ministerens Opfattelse af det Forhold beror paa en Misforstaaelse. Jeg har ikke den Erfaring ved at se mig om i min Egn, at der skulde være nogen Grund til at frygte den Slags Mener, saa vi